

.....

نویسنده: انس ریاس «Anis Raiss».
منبع و تاریخ نشر: کریدل «2024-08-14».
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

شکاف های گنبد: سراب امنیتی اسرائیل

Cracks in the Dome: Israel's security mirage

سیستم دفاعی گنبد آهنین اسرائیل که زمانی مورد تحسین قرار می گرفت، اکنون با نقص فنی و رسوایی های بهداشتی خدشه دار شده است، توهم در حال فروپاشی آسیب ناپذیری را نشان می دهد که نمی تواند در برابر موشک های پیچیده و بزرگ مقیاس بزرگ از محور مقاومت محافظت کند

Israel's once-vaunted Iron Dome defense system, now marred by technical failures and health scandals, reveals a crumbling illusion of invulnerability that cannot protect against large-scale sophisticated missile salvos from the Resistance Axis.

گنبد آهنین که از آن به عنوان موثرترین سپر دفاعی اسرائیل یاد می شود، برای ارائه تصویری از امنیت و برتری تکنولوژیکی طراحی شده است. این سیستم که به عنوان یک سیستم پیشرفته دفاع هوایی متحرک تبلیغ می شود، در نظر گرفته شده بود که نمادی از یک مانع غیر قابل نفوذ باشد که از دولت اشغالگر «اسرائیل» در برابر تهدیدهای خارجی محافظت می کند.

با این حال، واقعیت تصویر متفاوتی را نشان می دهد: ما نند کودکی در لباس شوالیه – (یا در لباس صاحب منصبی) که در برابر شمشیرهای پلاستیکی تاثیرگذار است اما در برابر سلاح های واقعی کاملاً بی دفاع است – گنبد آهنین عمدتاً در برابر سلاح های نسبتاً خام (نارس و خفیفه) جمعیت مقاومت فلسطین در غزه برتری می یابد یا که برتری دارد..

تصویری که اسرائیل به دقت ساخته شده از با ارزش ترین سلاح دفاعی خود بخشی از یک تلاش گسترده تر برای برندسازی است که ریشه در تکنیک های پیشگام **ادوارد برنیز** دارد. دولت اشغالگر خود را به عنوان یک جامعه جهان وطنی، مترقی و دموکراتیک - در تضاد کامل با کشورهای همسایه غرب آسیا، که آنها را به عنوان یک جامعه خشن و سرکوبگر نشان می دهد، قرار داده است.

گنبد آهنین تنها یک سیستم دفاعی نیست، بلکه یک ساختار روانی است که برای تقویت تصویر موجودی آسیب ناپذیر در معرض تهدید دائمی همسایگان کمتر روشن فکر طراحی شده است.

سپر در حال فرو ریختن در شمال

با وجود شهرت، گنبد آهنین اغلباً در عملکردش کوتاهی کرده است. ویدئوهای متعددی منتشر شده است که این گنبد عملکردنا درست را نشان می دهد - موشک های تامیر مانورهای نامنظم انجام می دهند، در نزدیکی مناطق غیرنظامی منفجر می شوند، یا با هشدارهای نا درست فعال می شوند و به زیرساخت ها آسیب وارد می کنند.

این شکست ها کاملاً با ادعای اسرائیل مبنی بر نرخ رهگیری (90 تا 99) درصد در تضاد است. **پروفیسور ممتاز تنودور پستی** از موسسه فناوری ماساچوست (MIT) ارزیابی بسیار متفاوتی را ارائه می دهد. **پست** در اکتبر گذشته در مصاحبه ای با *Boston Globe* گفت: «من می توانم بگویم که نرخ رهگیری در بهترین حالت 4 یا 5 درصد است.»

در مطالعه ای در سال «2018» که در مجله مطالعات امنیت جهانی منتشر شد، **مایکل آرمسترانگ** همچنین نرخ رهگیری «90 تا 99 درصد» گنبد آهنین را زیر سوال برد. برای شروع، او توضیح می دهد که «نرخ رهگیری درصد موشک هایی است که قبل از اصابت به مناطق دفاعی منهدم شده اند. موشک هایی که بر فراز مناطق بی دفاع هستند را نادیده می گیرد.»

به عبارت دیگر، سیستم پدافندی از همان ابتدا تنها بخش کوچکی از راکت های شلیک شده را هدف قرار می دهد. به عنوان مثال، مقامات اسرائیلی ادعا کردند که از حدود «1000» شلیک پرتاب شده توسط حماس به سمت اسرائیل در عملیات ستون دفاعی نوامبر 2012، گنبد آهنین دو سوم آنها را "تهدیدی نبود" یا که باعث تهدید نشد و تنها 90 درصد از 300 موشک باقی مانده را رهگیری کرد. **آرمسترانگ** به حفره های بیشتری در محاسبات طرفداران گنبد آهنین اشاره می کند:

تحلیل تجربی نشان می دهد که باتری های *Iron Dome* کمتر از (32) درصد از همه موشک های خطرناک را در طول ستون دفاع رهگیری کردند، اما بین 59 تا 75 درصد در

طول لبه محافظ... محاسبات بیشتر نشان می‌دهد که تعداد موشک‌هایی که در طول ستون دفاعی به مناطق پرجمعیت اصابت کرده‌اند ممکن است بوده باشد. کم گفته از سوی دیگر، ممکن است تعداد تهدیدات برای مناطق پرجمعیت بیش از حد اعلام شده باشد. این نشان می‌دهد که نرخ رهگیری موثر Iron Dome ممکن است به طور قابل توجهی کمتر از آنچه گزارش شده باشد.

وضعیت به‌ویژه در سرزمین‌های اشغالی شمالی وخیم است، جایی که شهر **کریات شمونا** - شهرکی که زمانی تصور می‌شد تحت حفاظت گنبد آهنین بود - شاهد فرار جمعیت آن از تهدیدات فزاینده بود. هزاران نفر از ساکنان خانه‌های خود را رها کرده‌اند و آسیب پذیری‌هایی را که گنبد آهنین قرار بود از بین ببرد، آشکار کرده‌اند. با گسترش قواعد تعامل حزب‌الله، احتمالاً تعداد آوارگان افزایش می‌یابد و نارسایی‌های سیستم را بیشتر آشکار می‌کند.

در حالی که اسرائیل نامیدانه در تلاش است تا گزینه‌های دفاعی خود را گسترش دهد، راه حل‌های جدید نیز به همان اندازه ناقص هستند و مردم را در زیر سیستم دفاعی آسیب پذیر می‌گذارد که دیگر مطابق با افسانه آن نیست. سپر مورد ستایش در حال فروپاشی است، و همراه با آن، روایت شکست نا پذیری که به دقت ساخته شده بود، مدت‌هاست که زیربنای استراتژی امنیتی اسرائیل بوده است.

نفرین سرطان گنبد آهنین

در زیر سطح گنبد آهنین اسرائیل واقعیتی تاریک تر و شوم تر نهفته است - واقعیتی که نه تنها اسطوره شکست نا پذیری، بلکه زندگی کسانی را که این سپر را اداره می‌کنند، تهدید می‌کند. تحقیقات سال 2021 توسط Yediot Ahronoth ادعاهای جدی در مورد خطرات سلامتی سربازان اشغالگر مستقر در نزدیکی سیستم‌های راداری قدرتمند Iron Dome را نشان داد.

این سیستم‌های راداری که توسط افرادی که در نزدیکی آن‌ها کار می‌کنند با نام مستعار «تراشه پر» و «توستر» نامیده می‌شوند، گرمای شدیدی منتشر می‌کنند و محیط اطراف خود را به یک بوتله نا مرئی تبدیل می‌کنند. چندین سرباز شواهد دلخراشی از بیماری‌های تهدید کننده زندگی ارائه کرده‌اند که معتقدند با خدمت آنها مرتبط است.

ران مازور، که یک سال پس از ترخیص به سرطان استخوان مبتلا شده بود، از درد طاقت‌آوری که در طول خدمت او را آزار می‌داد، توصیف کرد، دردی که پزشکان نظامی به راحتی آن را رد کردند.

یوناتان چایموویچ تجربه ایستادن در نزدیکی رادار را به بدن خود تشبیه کرد که "از درون می‌جوشد"، استعاره‌ای ترسناک که خطرات نادیده قرار گرفتن در معرض آنها را به تصویر می‌کشد. شیر طاهر و عمر هیللی لوی که هر دو پس از خدمت به سرطان مبتلا

شدند، از جمله افرادی هستند که معتقدند بیماری آنها به طور جدایی ناپذیری با زمان گذراندن آنها در سایه گنبد آهنین مرتبط است.

علیرغم این گزارش ها، ارتش اسرائیل به طور قاطعانه هرگونه افزایش غیرعادی در میزان سرطان در میان پرسنل گنبد آهنین را رد کرده است. آنها ادعا می کنند که نظارت گسترده و پروتکل های ایمنی آنها تفاوت قابل توجهی در بیماری بین سربازان گنبد آهنین و سربازان سایر واحدهای نظامی نشان نداده است.

اما اعداد و ارقام داستان متفاوتی را بیان می کنند: در سال 2011، از 240 سربازی که در سه دوره آموزشی برای گنبد آهنین ثبت نام کردند، حداقل شش نفر در طول خدمت یا مدت کوتاهی پس از خدمت خود به سرطان مبتلا شدند - آماري که سؤالاتی را در مورد هزینه واقعی عملیات ایجاد می کند.

این سیستم دفاعی از 7 اکتبر، هیچ تحقیق جدیدی برای کشف اینکه چه تعداد از نیروهای اشغالگر اسرائیل قربانی تهدید خاموش تومورها در طول این موج اخیر درگیری شده اند، انجام نشده است.

توهمات با تکنولوژی بالا

اگر گنبد آهنین مملو از ایرادات نبود، استراتژیست های نظامی اسرائیل عجله نمی کردند تا جایگزین هایی را برای حفظ توهم آسیب ناپذیری دولت جستجو کنند. رگبارهای کاتیوشا حزب الله، اگرچه به ظاهر ابتدایی به نظر می رسند، اما از نظر تاکتیکی برای غلبه بر گنبد آهنین و مشخص کردن مکان های آن مستقر شده اند و اسرائیل را وادار می کنند تا در استراتژی دفاعی خود تجدید نظر کنید.

"Magen Or" یا Iron Beam را وارد کنید - نامی که در عبری به "سپر نور" ترجمه می شود. این سیستم که توسط سامانه های دفاع پیشرفته رافائل توسعه یافته است، نشان دهنده آخرین تلاش دولت اشغالگر برای جلوتر ماندن از محور مقاومت و افشای ناامنی فزاینده اسرائیل است.

برخلاف؛ گنبد آهنین «Iron Dome» که بر موشک های رهگیر پرهزینه متکی است - هر کدام حدود 50000 دلار - Iron Beam وعده می دهد که تهدیدات را با استفاده از لیزر پر قدرت خنثی کند - مفهومی که به نظر می رسد کاملاً از داستان علمی تخیلی خارج شده است.

پرتو آهن، با این حال، هنوز تا حد زیادی آزمایشی است و در نبردهای واقعی آزمایش نشده است. این کشور که در اواخر سال 2023 در جبهه غزه مستقر شد، هنوز

نتوانسته است خود را به عنوان یک سیستم دفاعی قابل اعتماد در هرج و مرج جنگ ثابت کند.

استقبال اسرائیل از فناوری لیزر، مانند *Magen Or*، بخشی از یک روند گسترده تر در صنعت دفاعی است که نه تنها به دلیل نوآوری بلکه با بسته های کمکی قابل توجه از ایالات متحده هدایت می شود. این سرمایه های خارجی که از طریق لابی های قدرتمندی مانند آبیپک و جی استریت تامین می شوند، به تصویرسازی اسرائیل به عنوان یک نیروگاه فناوری کمک می کنند.

با این حال، این تصویر کمتر گواهی برنبوغ داخلی است و بیشتر محصول منابع مالی هنگفتی است که اغلب صرف پروژه های پرهزینه می شود که ممکن است در آزمون تضادهای دنیای واقعی مقاومت نکنند.

ریسک های پر خطر

برد پرتو آهن به حدود 10 کیلومتر محدود می شود و در شرایط نامساعد جوی می لنگد - پاشنه آشیل که می تواند در یک درگیری تمام عیار فاجعه بار باشد. این سیستم به مقادیر زیادی انرژی نیاز دارد که توسط یک ژنراتور بزرگ برای تولید پرتوهای لیزر لازم برای کارکرد آن تامین می شود.

این چالش لجستیکی و لزوم حفظ زیرساخت های پیچیده باعث می شود که تیر آهن تحت فشارهای واقعی جنگی محکوم به شکست به نظر برسد.

تغییر تل آویو به سمت فناوری های پیشرفته ای مانند تیر آهن، موضوع عمیق تری را در استراتژی نظامی آن آشکار می کند. اسرائیل با تمرکز بر پدافندهای تکنولوژی بالا، به جای علل اصلی درگیری مداوم خود، به علایم می پردازد. اتکا به فناوری اثبات نشده خطر شکست فاجعه بار را به همراه دارد، به ویژه زمانی که با تغییر اخیر اسرائیل به سمت استراتژی های پرخطر همراه شود.

سیستم جنگ الکترونیک *Scorpius G*، راه حل پیشرفته دیگری که توسط اسرائیل تبلیغ می شود، به پیچیدگی اضافه می کند. *Scorpius G* که توسط صنایع هوافضای اسرائیل (IAI) توسعه یافته است، برای شناسایی، طبقه بندی، مکان یابی و مسدود کردن سیستم های راداری پیشرفته طراحی شده است.

با این حال، مانند پرتو آهنین، عملکرد اسکورپیوس جی در میدان اثبات نشده باقی می ماند، و این امر بی ثباتی موقعیت دفاعی اسرائیل را بیشتر نشان می دهد - وضعیتی که در نهایت می تواند آنرا در تلاش عجولانه اش برای حفظ یک لبه استراتژیک آسیب پذیر کند.

از آنجایی که محور مقاومت منطقه با دقت و اثربخشی به عملیات خود ادامه می‌دهد و شهرکنشینان اسرائیلی در سرزمین‌های اشغالی با تخلیه‌های گسترده مواجه هستند، فشار بر این سامانه‌های دفاعی جدید برای تحویل بسیار زیاد است.

این که آیا آنها حفاظت و عده داده شده را ارائه خواهند داد یا در زیر وزن انتظارات فروپاشی خواهند کرد، یک سوال باز باقی می‌ماند - سوالی با پیامدهای بالقوه وخیم برای امنیت و ثبات اسرائیل.

سطری چند در مورد نویسنده :

انیس رئیس |

افسر سابق پلیس انیس رایس در سال 2016 توسط همکارانی که باور نداشتند او یک افسر پلیس است، به اشتباه و به سختی دستگیر شد. پلیس قرار بود عذرخواهی کند اما نشد. این پرونده امسال به دادگاه می‌رود. رئیس دیگر پلیس نیست. من نمی‌خواهم روی زانوهایم زندگی کنم.

انیس رئیس

_____ با تقدیم احترامات «2024-08-20»